

I skogar odjur finnas plär,
 i Stockholm såna äfven är;
 de förre nämnas till "roven" — gunås,
 de andre tar dock loven — lyst förstås.
 Det var så lindrigt och så lätt,
 att skaffa sig mäng' skön griselt;
 man kunde pussa, klappa — gunås,
 till och med blifva pappa — lyst förstås.
 Ja mången lärna bald och rik
 en himlasifjerna ganska lik,
 då kunde blifva mamma — gunås,
 dock — oskyldig medsamma — lyst förstås.
 Och mången ung och vacker fru
 sig kunde skaffa rendez-vous;
 och smeka "andre" maken — gunås,
 hvad gjorde det till saken — lyst förstås.

Om hvar och en båd' ful och söt,
 som liten egt uti sitt sköt,
 ej finge uteblifva — gunås,
 att det tillkännagifva — i prestbetyget förstås.
 Då skall man nog också få se,
 att sådant svek ej finge ske,
 nu är dock annorlunda — gunås,
 ibland så bli de runda — tyst förstås.

747 1647

En hemsk men sann
VISA
 om den omenskliga
BARNMORSKAN
LÖFVENMARK,

som slurfvat bort fyratio barn.

Men, hvaraf hände sig så väl?
 Jo, det fanns mängen nedrig själ,
 likande bagateller — gunås,
 bad' fruar och mamseller — lyst förstås.
 Om någon sedan utan krus
 sig fick en resa — så burdus.
 De fick — mot sedelhacka — gunås,
 Skandalen bortpracka — lyst förstås.
 Träiken blef dock alltför stark
 och akuscbörskan Löfvenmark,
 var slutligen det a — et — gunås,
 som skörda fick kalaset — lyst förstås.
 Bland alla folkslag på vår jord
 ej sådan menska varit spord,
 då lyrtio nu yrka — gunås,
 finns kanske dubbel styrka — lyst förstås.
 Men katten ändock dem nog tar,
 fast mängen har så konstrik svar,

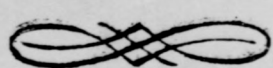
ty "smörjelsen" ej hjälper — gunås,
 det nog sig ändtligt stjelper — tyst förstås.

Man tycka kan ändock till slut,
 att Löfvenmarkskans institut
 rikeligen florerat — gunås
 nog länge existerat — tyst förstås.

Dock kan man icke undra på,
 att sådant opåtaladt fått gå;
 ty till och med presten — gunås,
 döper "okänt" för resten — tyst förstås.

Nu blir det nog ett stort besvär,
 allt veta dem som födda är,
 vi mena här oäkta — gunås,
 var god och det ursäkta — tyst förstås.

Reformer ske hvarenda dag
 och kraftmessyrer friska tag,
 bör qvinnan kyrkotagas — gunås.
 man kan ju lätt bedragas — tyst förstås.

Löfvenmark är född den 7 Februari 1810 vid
 Gräninge Bruk inom Sollefteå Socken af Wester-Norr-
 lands Län, och dotter till nu mera allidne Predikanten
 vande Enka. Till år 1837 vistades tilltälade Löfven-
 mark dels i föräldrahuset och dels hos anhöriga i hem-
 bygden, men sistnämnde år ankom hon hit till staden,
 och erhöi, efter ett kort vistande härstädes, tjänst som
 hushållerska, först vid Forssmarks Bruk och sedan å
 åtskilliga andra ställen i Upland. År 1841 återkom
 hon hit, och blef, efter undergången examen, påföljande
 år antagen till Barnmorska. Såsom sådan vistades hon
 ett år inom Westerhanninge Socken, 2¹/₂ mil söderut
 från Skans tull, men flyttade därefter åter hit till sta-
 den, der hon sedermera fortlärande bott.

En hemsk men sann

W I S A

om den omänskliga

BARNMORSKAN

LÖFVENMARK.

som skildradt i den följande

Part 2 af 1. bandet